

Internationaal congres NACADA 2018 – Dublin

Mijn eerste jaarcyclus als studieadviseur zat er bijna op en daar liep ik met m'n rugzak naar het o'Brien Science Centre op de UCD campus. Een weekend wandelen in de Wicklow Mountains zat er op, want ja je gaat toch naar Ierland. Helemaal uitgerust en met enthousiaste kriebels melde ik me aan en al gauw vond ik collega studieadviseurs van de WUR en andere universiteiten. Het werd een mid-week vol indrukken, presentaties en interacties. De presentaties die ik bij had gewoond varieerde van meer praktisch tot theoretisch onderbouwd (beide erg fijn).

Als ik zo terug kijk op de conferentie dan was er een ding waar ik direct aan terug moet denken. Zo startte ik op maandag met de pre-conferentie met het thema 'Emerging adulthood' (Arnett, 2000; Schwartz, 2016). De theorie van 'emerging adulthood' beschrijft dat de levensfase van adolescent naar volwassenheid niet zo zeer lineair is en plaats een extra levensfase ertussen; 'emerging adulthood'. Aan het begin van de sessie liet Collen Doyle, de spreker, ons naar het cijfer lopen waarvan wij vonden dat dit de volwassenheid van de beginnende student weergaf. Langs de muur hing een schaalverdeling van 1 tot 10 waarbij 1 het laagst en 10 het hoogst was. Hieruit bleek dat er onder ons 'academic advisers' redelijk wat verschil zat in mening; erg interessant. Zelf stond ik bij een 8, aangezien ik volwassenheid associeer met het nemen van verantwoordelijkheid. Naar mijn mening zijn zaken als je op tijd inschrijven voor vakken, het uitzoeken van vakken met allerlei informatie en het op tijd aan de bel trekken wanneer een student iets niet weet of ergens niet uitkomt (hulp vragen) allemaal vormen van het nemen van je eigen verantwoordelijkheid. Nu weet ik ook dat niet alle studenten deze verantwoordelijkheid willen/kunnen nemen op het moment dat het van hen gevraagd wordt. De 8 staat wellicht meer voor mijn eigen perceptie ten opzichte van studenten, dat ze deze verantwoordelijkheid *kunnen* nemen en misschien minder welke verantwoordelijkheid ze daadwerkelijk *nemen* (zonder pessimistisch te zijn, ik heb immers een 8 gegeven). Ik blijf het een interessant moment vinden langs die muur, wellicht ook omdat ik mezelf (nog) niet zie als volledig volwassene en meer als 'emerging adult'.

Hieraan gekoppeld vind ik het mooie aan studieadviseur dat het een grote spiegel is naar jezelf. De manier waarop je naar studenten toe handelt met vervolgens hun reactie welke je soms ook niet had verwacht vind ik erg interessant, soms lastig, maar zeker interessant. Nu heb ik nog geen cursussen bij vanuit de LVSA bijgewoond, maar het fijne van de trainingen vanuit het professionaliseringstraject binnen de WUR vind ik de openheid en hoe snel er vertrouwen is onder de deelnemers om aan de slag te gaan. Met soms lastige/persoonlijke thema's. Terugkijkend naar de conferentie en ook wetende wat de LVSA doet, vind ik dat er al veel ondersteuning en verdieping is. Op de conferentie werden we aangemoedigd om zelf ook meer onderzoek te doen en te publiceren rondom 'academic advising'. Hierbij zie ik zeker meerwaarde in het uitwisselen van kennis, met de aantekening dat wellicht niet iedere studieadviseur wilt publiceren. Het blijft in de kern mensenwerk.